

— Po zboru se je igrala tombola, za katero oblastnija ni zahtevala — zdaj prvokrat — nobenega davka.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. V soboto, dne 10. marca, vrne se že Nj. veličanstvo, svitli cesar iz Bude na Dunaj in sodi se, da je to v zvezi s politiko. In prav vsled nje je bil minister zunanjih zadev, grof Kalnoky, te dni že pri svitlem cesarji v Budi. — Znani nemški konservativec, pl. Lienbacher hodi rad svoja pota in njemu še terja načrt postave kneza Liechtensteina gledé verske šole vse premalo ter je zato predložil v drž. zboru nov načrt za enako postavo. Po takem je tedaj že troje načrtov, kneza Liechtensteina, mladočeskich drž. poslanec in pa pl. Lienbacherja in bode jih torej brž ko ne drž. zboru — preveč. — Naši sosede, nemški konservativci po srednjem in gornjem Štajarji stojé v precej hudi vojski za versko šolo, liberalni kričači podtikajo jim Bog zna, kaj vse, toda verno, nemški ljudstvo stoji trdno na strani svojih dušnih pastirjev. — Koroške hranilnice so v nekih stiskah. Vlada jim ne dovoli, več, da dajo komu denarja na samo menjico. To pa liberalcem ni po volji, kajti ravno od njih je bilo doslej največ menjic v teh hranilnicah. — Ostudna bolezen osepnice pojema, da si le počasi, v Ljubljani. — V Logatci na Notranjskem snuje se „društvo učiteljev in šolskih prijateljev“. Skrb mu bode za lepo petje in pa za sadjerejo. Mi mu želimo veselo napredovanje. — Podružnica sv. Cirila in Metoda pri sv. Jakobu v Ljubljani se je izrekla odločno za versko šolo. — V Kamnici na Goriškem je umrl te dni T. Rutar v 100. letu svoje dobe. Mož je živel zmerno, največ v gozdu. — Na Primorji je letos veliko ubožstvo in vlada pomaga ljudem s tem, da jim daje dela na cestah. Cesta ob klanci pri Ajševici se popravlja in to daje ljudem kacic 8000 gld. zaslužka. Nekaj pomoči je že v tem. — V Opaticji sta prišla te dni Nj. ces. visokosti cesarjevič Rudolf in cesaričinja Štefanija. Kolikor se sliši, ostaneta ondi blizu do velike noči. — Podporno društvo delalcev v Trstu napravi v vsakem pustu enkrat velik ples. Letos ima celih 519 gld. 44 kr. dobička iz njega. — Mesto Trst še nima v Barkovlje železnice na konje, to se pravi take, pri kateri se vpreže konj, da vleče voz po tiru. Sedaj pa misli, da mu je je treba, kakor ribi vode in bode torej brž ko ne resnica iz nje. — Iz Bosne in Hercegovine pojde več romarjev o veliki noči v Rim, njim na čelu bode nadškof v Serajevu, dr. Stadler. — V mestnem zastopu v Zagrebu je že razpor. Večina je hotela, naj se voli deputacija, da zastopa mesto dne 19. marca v

Djakovem, o zlati maši škofa Strossmayerja, nadžupan Sieber — mož madjarske vlade — pa ni pripustil te izvolitve. Za to je odšla večina iz zbora in ves zbor se je tako razšel, ne da bi se bilo kaj sklenilo. — V Pešti izhaja poslej „Srpski dnevnik“, list je glasilo srbskih poslancev ter zagovarja narodne in verske pravice Srbov. Ali mu bode dolgo življenje? To je največ v rokah madjarske vlade, kajti ona se izpozna na to, kako da se zapre nasprotnim listom sapa.

Vunanje države. Sv. Oče v Rimu vzprejmó skorej vsak den romarje, katerih prihaja še vselej veliko tje. Nemških romarjev je bilo v unem tednu 1200 pri sv. Očetu. — Italija, kar je je liberalne, gleda težko, da še je v Rimu kaj v rokah sv. Očeta. Da se jim dela napotek, zida se sedaj okoli vatikana — stanovanja sv. Očeta — več novih poslopij. Pravi se, da se godi to celó po volji sedanje kraljeve vlade. — Trgovinska pogodba med Italijo in Francijo še ni gotova, toda sedaj je ne ovira več ital. vlada. — Wilson, bogati zet prejšnjega predsednika francoske republike, je vendarle obsojen in sicer dobode 2 leti ječe. zato, ker je imel roke pri prodavanju „zlatih križcev“. — Francozje se hudé na tuje delalce, v njih drž. zboru se pripravlja postava, vsled katere stoji dača na delo tujih delalcev; plača jo nekaj tuj delalec, nekaj pa gospodar, ki mu da delo. Tako se čejo iznebiti Nemcev. — Kakor je znano, je angleška država doslej najmočnša na morji. Nekaj časa sem pa se jim dozdeva, da imajo premalo bojnih ladij in domoljubi silijo vlado, naj jih, čem več, tem bolj napravi. — Nemška vlada stavi na vzhodnih mejah, tedaj proti Rusiji, več novih železnic in treba ji je za-nje še 20 milj. mark. — Zdravje nemškega cesarjeviča gre hitro navzdol, sedaj tudi zdravniki ne tajé več, da ne bode več dolgo do smrti. — Rusiji dela njen denar preglavico, kajti kakor na naročilo, pada mu cena v tujih državah in vsled tega trpé ruski trgovci veliko škodo. Prejšnji nadškof v Belemgradu, Mihajel, biva sedaj v Petersburgu in je bil te dni pri carji. — Po Bolgariji vre, nihče ne ve, kako dolgo še trpi vlada Koburškega princa. Misli se, da je njegovih dni konec. Kakor gre najnovejše poročilo, izpozna k malu Turčija slovesno, da je vlada Koburškega princa „zoper postave“. Ako bode to resnica, tedaj je se ve da po njej, kajti rovarji, katerih tam ne manjka odslej lahko vzdignejo glave in kdo še ostane zvest potlej princu? — V Srbiji so volitve za skupščino pri konci in skorej vse so po volji sedanje vlade. — Ob Rdečem morji prede Italijanom, kajti njih zaveznik Debeb, stopil je na stran abesinske vojske in to utegne za-nje biti slabo znamenje. Lani je prišlo v Ameriko, v New-York 317.619 ljudi iz Evrope

vsi, naj najdejo v novem svetu srečo. Mi jim je gotovo želimo veliko, toda bojimo se, da jih jo najde le malo.

Za poduk in kratek čas.

Štirinajst dni širom sveta.

(Dalje.)

Okoli petih popoldne se pripeljamo v Linz. Sever je bril, in zato na prvo stopiva v kavarno, da si želodec ogrejeva. Kava je bila dobra, natakariče pa je bil sam napuh. Ni bila sicer ravno mlada, a lice je imela tako rudeče namalano, kakor puran, kedar kočijo pelje. In bolj ko so se jej gostje prilizovali, bolj je kočijo vozila ter se v krogu obračala, kakor tudi puran še bolj napne putan, če mu fantje žvižgajo. Taka našopirjena gizdost ni samo zaničljiva in grešna, ampak resnično tudi — smešna. Kako lepa je nasproti krotka ponižnost!

Zdaj si nekoliko mesto ogledava. Toda v Linzu ni ničesar posebnega videti, razven nove stolne cerkve, katere pa je še komaj štrti del zgotovljen. Nova stolnica je posvečena na čast Marije brezmadežne, in bode kedar bo gotova, menda najlepši tempelj Marijin na celem svetu. Če me pomnež ne zapušča, so dozdej poldrugi milijon zazidali, pa kakor pravim, še je le štrti del cerkve dodelan. Kar so dozdej napravili, je vse lepo in umetno in — drago. Moje oči je posebno očaral novi škofijski tron, ki je iz najdražega mamorja izdelan, in je tako svetel, da nobeno ogledalo tako.

Ko stopim iz cerkve, me je tovariš že čakal zunaj in me je skregal — ne vem že zakaj. Videč pa, da me ni nič postrašil, se je zopet potolažil.

Čas je večerje. Kosček mesa mi je dobro teknil. Moj gospod sosed pa si naroči posebno fino pečenko; pa je tudi čakal na njo — celo uro. Kolikorkrat so se dveri odprle, tolikokrat se je ogledal, a zopet je suho požiral: fine pečenke od nikod ni bilo. Slednjič jo vendar gostilničar sam prinese. Tovariš se je zdaj znosil nad gospodarjem, rekši: Gospod gostilničar, za jutri pa si večerjo že danes naročim!

Ze je bila trda tema, ko jo z brzim vlakom napneva v Ischl. Z nama se je vozil nek gospodski človek, ki si ni karte rešil. Konduktorju je rekel: Kaj bomo zdaj storili? Ta mu odgovori: Jaz že vem, kaj bomo storili. Pri prvi postaji smo ga pognali vun v zunajno temo. Ali se je jokal, tega ne vem, pa tisto se mi je zdelo, da je z zobi škripal.

Dremal sem in tudi zadremal. Ko konduktar pride kart ščipat, se zdramim in mu dam par krajcarjev za poboljšek. Potem pa sem menda mošjno preplitvo djal v žep, zakaj ko v Ischl pridem, moji mošnji ni bilo ne duha, ne

sluha. Sem jo pač posejal. Če bo drugo leto kdo tam hodil in bo videl denarje cvesti, tisti naj pomni, da tisti cvetejo, ki sem jih jaz posejal. Saj dosti ravno ni bilo, pa toliko vendar, da bi si siromak lahko teličko kupil.

Zjutraj grem v mestno farno cerkev meševat. Tudi tukaj me je mežnar jako prijazno sprejel; njegovega prijaznega lica si ne morem raztolmačiti. Slednjič mi razodene, da sva lani skupaj romala v Lurd. Glej ga no!

Gostilnica, v kateri sva prenočila, se zove „gostilnica Križ“. In res je bil zunaj nad vrati namalen križ, seveda brez Boga. Pa znotraj so krajcar bolj čislali, kakor križ. Ali si križ napravil ali ne, zato te ni nikdo prašal; po krajcarih pa so jako pitali.

V Ischl hodijo tako rekoč iz celega sveta ljudje planinskega zraka zavživat in čvrste, krepke vode iskat, da jo pijejo in tudi svoje utrujene in medle ude v njej namakajo, da jih zopet okrepijo. Tam jedó, kar je dobro in drago, in zraven še spijo, šetajo, igrajo, kadijo in — lenobo pasejo. Jaz se tam nikakor nisem dobro počutil. Za siromaka taki kraji niso, ampak za tiste, ki ne vedó, kako se denar služi. Precej s prvim vlakom oddrava na Štajarsko v Aussee. (Konec prih.)

Smešnica 10. „Glej“, reče mestjan kmetu, ko se ta vsede k njemu, „glej, tu-le stoji, da so videli te dni tico, ki je stala z eno nogo nad Celjem, z drugo pa nad Vranskim, vrhu tega pa je zobala še zvezde z neba“. — „Oj“, odvrne kmet, „to pa ni bila navadna tica, tacih pri nas ni, vendar se ji jaz ne čudim, kajti jaz sem videl dnes nekaj, česar še prej v življenji nikoli“. — „Kaj pa?“, vpraša naglo gospod. — „E no“, reče kmet, „ko sem šel v Celje, videl sem štiri može, ki so se z vso močjo vpirali v jajce, pa ga niso spravili na „parizar“. — „To je pa debela laž“, seže gospod kmetu v besedo. — „Ni“, odmaja kmet, „ni laž, saj je bilo jajce od tiste tice, ki stoji v vašem listu.“

Razne stvari.

(Vabilo k občnemu zboru družbe duhovnikov Lav. škofije.) Sedanjemu pri občnem zboru, dne 14. aprila 1885 za leta 1885 do 1887 voljenemu društvenemu odboru dotekla je triletna opravna doba.

Po § 20 društv. prav. nastane za društveno predstojništvo dolžnost, sklicati zopet občni zbor, da po § 15 za bodočo triletno dobo 1888 do 1890 voli 7 odbornikov in 3 pregledovalce letnih računov. Odborniki naj po istem § stanujejo ali v Mariboru ali na takih krajih, da lahko k sejam dohajajo. Da je občni zbor sklepčen, more po § 22 pričujočih biti 20 družbenikov. Obhajal se bode občni zbor 12. t. m., to